

Müellif : Yusuf Esad Özgüner

Tarih: 3 Cemaziyelevvel 1446 (25 Haziran 2024)

Yayın Yeri: İKAN Blog

En Sevgili'ye : Dua II

Hamd, Resulünü alemlere rahmet olarak gönderen ve ona salât-u selam getirmeyi rahmetine vesile kılan Allah Teala'ya; Salât ve selam, kendisine salât ve selam getirenlere misliyle mukabelede bulunun Muhammed Mustafa'ya olsun.

Muhammed... yerde ve gökte çokça övülen... Abdulmuttalip yeni doğan yetim torununa bu ismi verirken şüphesiz bir mucizeye tanık olduğunu hissediyordu. Torununa verdiği bu adın asırlar sonra dahi anılacağını, dünyanın dört bir tarafındaki insanların O'na salât ve selam getireceğini ise bilmiyordu. Allah Teala, kitab-ı kerîminde kendisinin ve sema ehlinin Efendimiz'e (sav) sürekli salât ettiğini haber vererek bize bu işin ehemmiyetini ve güzelliğini hissettiriyor; ardından da -tam "biz de bu nimete sahip olsak" derken- bize de O'na salât ve selam getirmeyi emrediyor. Şevkle beklediğimiz bu emrin zevkine biz de vasil oluyoruz. Muhammed isminin mucizesinin şahitleri arasına giriyoruz. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Salât u selam, biz müslümanlar için, dua ibadetinin en ayrıcalıklı ve önemli şekli. Bütün ümmet-i Muhammed'in ortak duası. Şu dünyada sahip olduğumuz bütün nimetlerin ve ihsanların vesilesi olan iki cihan serveri, Efendimiz Muhammed Mustafa'ya (sav) karşı olan şükranlarımızın bir göstergesi. Bir kimsenin sevgi ve muhabbete layık olması için üç özellikten birisine sahip olması gerektiği söylenir: kemâl, cemâl ve nevâl(ihsan etme, verme). Kitabullah'ın şahitliği ve parlak sireti ile yaratılmışlar arasında en mükemmel olanın Efendimiz (sav) olduğu su götürmez bir gerçektir. Ashab-ı kiramdan bize ulaşan rivayetlerle sabittir ki mahlukatın en güzeli de O'dur. Başta iman nimeti olmak üzere O'nun himmetiyle elde ettiklerimiz ise sayıya ve hesaba gelir gibi değil. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Bu hakikatlere rağmen bazen farklı sevgileri Allah ve Resulünün sevgilerinin önüne geçirebiliyoruz. İlk yazımızda da bahsettiğimiz, duanın insanın kişiliğini gösterme ve onu değiştirme potansiyeli burada da karşımıza çıkıyor. Sevgi her ne kadar infialî bir duygu olsa da geliştirdiğimiz kişiliğimiz seveceğimiz şeylerin belirlenmesinde etkili bir rol oynar. “Kişi sevdiğiyle beraberdir.”[1]hadis-i şerifinden de anlaşılacağı üzere hesap gününde sevdiğimiz şeylerden de hesaba çekileceğiz. Haliyle “gönül ferman dinlemiyor” kabilinden mazeretler pek geçerli sayılmaz. Salât u selam burada müslümanların imdadına yetişiyor. Getirilen salavat-ı şerifeler sayesinde Allah Rasulü'nü (sav) sürekli hatırlıyor ve onunla olan ünsiyetimizi arttırıyoruz. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Duanın kişiye kim olduğunu hatırlatan diğer fonksiyonu da salât u selamda kendini gösteriyor. Kendisine numune-i imtisal olarak gönderilen kişiyi zikretmek, insana yürümesi gereken yolu hatırlatıyor. O Nebî-yi zî-şânın ümmeti olduğunu bilmek ve hatırlamak; onun bu ümmete olan sevgisini ve düşkünlüğünü, İslam uğruna katlandığı musibetleri yad etmek insanın içini her türlü cihad için büyük bir şevkle dolduruyor. Peygamberi (sav) hatırlamak, onun ümmetini de hatırlatıyor insana. Asırlara ve kıtalara yayılmış bu büyük ümmetin bir parçası olduğunu hissetmek; dilini, örfünü, geçmişini bilmediği müslümanlarla insanı birleştiren bağın kendisine salât edilen zat olduğunu bilmek de şüphesiz kişiye kim olduğunu bildiriyor. O ise milyarlarca insanın hepsini biliyor, getirilen salât ve selamlara mukâbele ediyor ve bizleri “kardeşlerim” diye yad ediyor. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Her dua gibi salât ve selam da kulun rabbinden istekte bulunmasıdır. Allah Teala'dan Habib-i kerîmine rahmet etmesini, ona vesileyi vermesini, onu makam-ı mahmuda ulaştırmasını niyaz ederiz. Ezandan sonra, duaların makbul olduğu bu pek kıymetli anda kendimiz için değil, peygamberimiz Muhammed Mustafa (sav) için dua ederiz. O'nun hakkını ödeyemeceğimizi bilsek de bir vefa borcu olarak salât ve selamı dilimize pelesenk etmeye uğraşırız. Alemlere rahmet olarak gönderilen bir zatı çokça anmakla hem dünyada hem de ahirette rahmet ve berekete nail olanlar da yine biz oluruz. Sultan-ı Enbiya Efendimiz (sav) buyurur ki: Kim bana günde yüz kere salât ü selâm getirirse Allah onun yetmişî âhireti için otuzu da dünyası için olmak üzere yüz çeşit hacetini karşılar. [2]Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Übeyy bin Ka'b (ra) anlatıyor. “Bir gün Rasulullah'a (sav) şöyle dedim “Ey Allah'ın Rasulü,

ben sana çokça salât getiriyorum. Duamın kaçta kaçını sana ayırayım?" dedi ki "Ne kadar istersen." Dörtte biri olur mu, diye sorunca "Nasıl istersen ama arttırmak senin için daha hayırlıdır" dedi. Duamın yarısını veya üçte ikisini sana ayırayım deyince de "Nasıl istersen ama arttırmak senin için daha hayırlıdır" buyurdu. Ben de "Duamın hepsini sana ayıracığım" dedim. "O zaman kaygıların giderilir ve günahların affolunur" buyurdu.[3] Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Salât u selam getirene Allah Teala ve melekleri de salât eder, Rasul-i kibriya(sav) ona mukâbelede bulunur. Günahların affı, Allah katındaki derecelerin yükselmesi, amellerin temizlenmesi, dünya ve ahiret işlerinin kolaylaşması, korkulandan emin olmak, umulana nail olmak salât ve selamdadır. Peygamberimizin (sav) kişiye hüsn-i şehadeti salât u selam vesilesiyledir. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Şefaât, salât u selam getiren kişi için hak olur. Allah Teala'nın rızası, rahmeti ve gazabından eman onunladır. O fakirler için sadaka yerine geçer. Malın bereketi, meclislerin nuru ve ziyetü odur. Salât ve selamla fakirlik, geçim darlığı zail olur, kişinin yüz - veya daha fazla-haceti giderilir, düşmana karşı galip gelinir, kalp nifaktan temizlenir ve kendisine salât u selam gönderilenin sevgisiyle dolar. Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed.

Salât ve selam getirenin kalbi Rasulullah'ın (sav) muhabbetiyle dolduğu gibi kendisi de Rasul-i Ekrem'in muhabbetine ve iltifatına mazhar olur. "Şüphesiz kıyamet gününde bana en yakın olan kimse bana en çok salât u selam getirenlerdir."[4] buyuran O (sav) değil mi?

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ

وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ

وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ
وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ
وَصَلِّ عَلَى مَنْ وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
[5]. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

---

[1] Buhârî, “Edeb”, 96.

[2] İbn Kayyim el-Cevziyye, Cilâ'ü'l-efhâm, 431; Celâlüddîn es-Süyûtî, Cem'u'l-cevâmi', IX, 474. Ayrıca bk. Şemsüddîn es-Sehâvî, el-Ğavlü'l-bedî', 271-272, 317.

[3] Tirmizî, “Kıyamet”, 23.

[4] Tirmizî, “Salât”, 21.

[5] Abdullah Sirâcuddîn el-Hüseynî, Es-salâtu 'ala Nebî, s.136